

רחל מרחלת על כל העולם

שושנים אדומות לדליה

הגיש לדליה, כשהוא עונד — מתוך חיבה — ענק ועליו תליון מג'רדודי.

— ושרה ככאפייה — רק לשיר

ערים, מספר שהקהל חיבב את שיריה האנגליים והגרמניים, אך לא העבריים. דליה קיבלה 8000 מארק (20 אלף ל"י) לקונצרט, חפפה את ראשה כל יומיים, נסעה ממקום למקום בליווי 20 איש, ביניהם הכוכב-האורח **יגאל בשן**. אין היא שואלת מעולם, לפני ההופעה, אם האולם מלא או לא, ואין מראים לה ביקורות רעות.

בין השאר גילה השבועון נערימיטבה גרמני בן 16, שהשקיע את מחצית משכורתו החרושתית בקניית שושנים אדומות, אותן

— עם קהל מעריצים — בלי לדעת

דליה לביא בהופעה — בלי ביקורת

שבועון מצוייר גרמני, שליווה את דליה לביא במשך כמה ימים מבין 21 ימי הופעתה בגרמניה, שבהם הופיעה ב-19

הרוטינה

של

פוגי

מאיר פנינגשטיין, הלוא הוא פוגי מיוזענו, מלהקת כוורת, היה ידוע בעבר בתור רודף-שמלות מושבע. אצלו התחילות התלגלו בבית ובמקומות הבידור, כמו אצלי ואצל ארוחות בוקר-צהריים-ערב.

והנה, במשך השנה האחרונה, האט השוכב את פעילותו העניפה. וכל זה בשל צעירה נאה העונה לשם **דבורי רים**, גרושה ואם לשני ילדים.

מאז שנפגשו השניים במסיבה, לפני כשמונה חודשים, התביית פוגי והפך גבר נאמן לאשה אחת בלבד.

דבורי, שהיא בחורה מקסימה והידועה בתור אחת שביתה שברחוב שלמה המלך פתוח תמיד בפני חברים, והמוכנה גם ל"הקשיב לכל אחד בעת צרה, עבדה בחינוך מיוחד עד שנמאס לה, וכשנמאס לה התי-פטר מעבודתה. ככל גבר אוהב דאג גם פוגי לדבורי שלו, עד שמצא לה סידור.

הוא ידע **שיונינה רחמן**, בעלת הבוטיק רוטינה נפרדה מהשותפה שלה, ובורבמקום הציע לה את דבורי, כשהוא מציע בנוסף שהוא והיא יצאו חצי חצי בשותפות. ליונינה היתה הצעה טובה עוד יותר. היא הציעה לשניים לפתוח בוטיק לגברים. וכך היה.

השניים פתחו להם מחלקת גברים בבוטיק הסימפטי, שבו אפשר לשמוע מוסיקה, לשבת על המירפסת, לשתות קפה, ולפגוש את חברי להקת כוורת הבאים לקנות בגדים אצל החבר שלהם. מובן שהם מבקרים שים הנחה, אבל פוגי לא עושה להם, אחרי הכל הוא יודע בדיוק כמה הם מרוויחים. והאמינו לו, כשהוא אומר שיש מספיק כסף והם יכולים לשלם תשלום מלא עבור מוצרי-העור המשועים שעושה צעיר בשם ריצ'ארד עבור הבוטיק, או עבור הגיינר סים תוצרת חוף — הוא יודע מה הוא אומר.

כן, באות כמובן גם ילדות שרוצות להציק באילולי הכוורת מקרוב, ובאים גם לידים, אבל בסך-הכל האווירה בבוטיק של פוגי ודבורי דומה לאווירת מסיבה, מאשר לאווירת עסקים.

ביקצור, הרכלאים שבחבורה ואלה שיוודים עים תמיד הכל על כולם, לחשו על איזו הכרויות כי הבוטיק הוא רק פרק אל"ף בפרשת יחסיהם ההדוקה של פוגי ודבורי. פרק ב"ת, כך הם מבטחים, יבוא בקרוב. אל תדאגו, אני מבטיחה לעדכן אתכם.

כיפה אדומה בתפקיד הזאב

גם כאשר ירד כיפה אדומה לפוש בנועיבה שעל חוף מיפרץ אילת, ירדה עמו המיידעלע לשם, כדי שלא תתקרר, חס וחלילה, בצפון הקר.

המיידעלע, שהיא בת מסורה לאמה, לא הסתירה ממנה את כל הנפלאות שקרו אותה בחברת כיפה אדומה. והאם התפעלה: "למה דווקא את? מה הוא הוצא בך? וחוף מזה הוא הרי נשוי!"

ואז ענתה לה המיידעלע כפי שמספרת האם, בנוסח הנשמע קצת מוכר מאיזה מקום. "הוא שאל אותי: מאיפה יש לך אף קטן וחמוד כזה? מאיפה יש לך עיניים כאלה נפלאות?" איך אומרים החבר'ה בצה"ל: "אגדה! ממש אגדה!" מה שעלול לקלקל את האגדה היפה והרומנטית הזאת הוא שכל מיני אנשים תוחבים את אפם, ומתעניינים מה עושה ה-מיידעלע בחברת כיפה אדומה. למה רבין, רעיית ראש-הממשלה למשל, לא יכלה להבליג על סקרנותה הנשית, וכשפגשה את המיידעלע בחברת כיפה אדומה באירוע רישמי, החלה לחקור אותה מה היא, מאיפה היא, ואיך בדיוק הגיעה אל כיפה אדומה.

ומי שמכיר את לאה רבין יודע שמה שהיא יודעת, לא נשמר בסוד מפני ראש-המשלה. אז עכשיו מצפים חובבי האגדות לראות איך תסתיים האגדה הזאת, ומי יבלע בסוף את מי.

מי לא זוכר את אגדת הכיפה האדומה, שפגשה את הזאב הרע ביער, שעה שלוקטה שם פרחים בדרכה לבית סבתה? אם תרצו או לא תרצו, אין זו אגדה. זה קורה גם בחיים. אלא שבחיים לא הולכים הזאבים תמיד בהתאם לנוסחה הקבועה. וזה, אולי, מפני שהזמנים השתנו. פעם התחפשו הזאבים לסבתות, כדי לפתות ילדות קטנות. היום זה הולך יותר טוב, אם הם מופיעים בתפקיד הכיפה האדומה עצמה.

כדי לא להתבלבל, נקרא לילדה בתפקיד הכיפה האדומה בשם מיידעלע — בדיוק כפי שנוהגת לכוונת אותה אמה, קוסי-מטיקאית ידועה באחת מעיירות הצפון בארץ. המיידעלע לא נשלחה אל הסבתא המתגוררת ביער. לעומת זאת היא התגישה לצה"ל, שם פגש בה הזאב בכיפה האדומה. מכל החיילות, שרבות מהן העריצו אותה, מצאה הן בעיניו דווקא המיידעלע. הוא לא טרף אותה, חלילה-יחוס. להיפך, הוא התנהג באבי-רות מופתית. הוא הצמיד אותה לפמלייתו, למרות שאין לה שם שום תפקיד מוגדר, ומאז היא מקשטת אותו כימעט בכל אירוע פומבי או לא-פומבי, שבו הוא משתתף.

כך, למשל, הוא לקח אותה יום אחד לראות תרגיל גדול, כדי שתלמד משהו. ואז הסתבר שאין בשבילה מקום במסוק. זאת לא היתה בעייה. בו במקום הוזמן מסוק נוסף. ואז חגו במסוק אחד כיפה אדומה והמיידעלע, ובשני כל שאר הפמלייה.

הריון מוקדם מדי

להריון. אבל מה לעשות, לא יצא מזה שום דבר. אין דבר, הם עדיין צעירים.

אבי וליאורה טולדאנו לא היה הריון

מה אניד ומה אדבר, לפעמים אנחנו, עורכי מדווייה-הריליות, מכניסים אנשים להריון. עובדה, את **ליאורה טולדאנו**, אשתו של הזמר **אבי טולדאנו**, הכנסנו.

אני לא זוכרת מי התחיל בזה ראשון, אבל איכשהו הפצנו את הידיעה כאילו ליאורה נמצאת בחודשי הריונה הראשונים. ומאחר שהונג טולדאנו עובד את הארץ ונסע לחו"ל, לא היה הסיפק בידי, או בידי העמיתים שלי בעיתונים אחרים, לברר אם אכן אמת הדבר.

והנה, בימים לוחטים אלה של אוגוסט, פגשתי את משפחת טולדאנו — ליאורה, אבי והבן הקטן **עירן**, באחד מבת-הקפה בעיר, ושאלתי מובן: "בן או בת?" שני הם תקעו בי מבטים כאילו צנחתי זה-עתה מהחיר, והשיבו כמעט פה-אחד: "זה שהכי נסת את ליאורה להריון, מילא, אבל זה שאת עומדת על כך שייצא מזה תינוק — זה כבר באמת יותר מדי."

או אני מודה: אני האשה הראשונה בהיסטוריה שהצליחה להכניס אשה אחרת

לפני שנתיים הפכו השניים צמד בלייפרד, וכעת הם עומדים בפני חופה וקידושין. ולא נותר לנו אלא לקוות שגם אצלו תנצח התיקוה את הניסיון.

מתי כספי לא רודף שמלות

מתי כספי

מתחתו

זה שהוא זמר-מלחין פופולרי, לא הפך את **מתי כספי** דו-דואן מי יודע מה, או רודף-שמלות. ואני אומרת את זה בר החלט לזכות. הזמר-מלחין בעל הפרצוף הקפוא וההומור היבש, היה נשוי בעבר לצעירה בשם **גליה**, שאותה הכיר בלהקה הצבאית בה שירת, להקת פיקוד-דרום. אלא שנישואיהם החיוקו מעמד רק פחות משנה, שבסופה הם מצאו עצמם בבניין הרבנות.

מי שראה אותם אז ברבנות סיפר, כי השניים החזיקו ידיים וישבו כמת זוג יונים, עד-כדי-כך שאחד משמשי בית-הדין שלה אותם היישר לאגף-הנישואין.

אבל מה אני ממלאה אתכם בסיפורי גליה, כשידידנו מתי כספי עומד לשאת לו בקרוב לאשה שחנקת בשם **רורין**, המשתתפת בערב דקאמרון שבבים **ישראל גוריון**. עם את דורין פגש מתי בלהקה צבאית, שאותה ניהל מוסיקלית, ומאז אותה פגשה